

VEISTÄJÄT NAANTALISSA

LIVONSAARESSA
KOKEILLAAN
RAKENTAVASTI

KENGITYKSEN IHANUUS

Hirsirakentajan ABC
CE-merkinnästä

LASTUT

SUOMEN HIRSITAITO RY:N JÄSENLEHTI

1/2013

Sisältö

Puheenjohtajan tervehdys	s. 3
Veistäjät Naantalissa	s. 4
Livonsaaren yhteisökylä	s. 8
Rakennustuotteiden CE-merkintä	s. 12
Kengityshommista	s. 14
Yhdistyksen syyskokous	s. 18

Puheenjohtajan tervehdys!

Talouden taantuma tuntuu ja näkyy myös tällä veisto-alalla. On syytä kuitenkin muistaa sen vaikuttavan vähiten mm. vapaa-ajan rakentamiseen, joten markkinointia kannattaa tehostaa niille alueille. Jotakin on kuitenkin yhdistyksemme toiminnassa aikaan saatu, vaikka aika vierii niin nopeasti, että mukana ei meinaa pysyä.

Maaliskuussa osallistuimme Rakentaminen & Talotekniikka 2013 messuille Jyväskylän messukeskuksessa. Palaute oli kauttaaltaan erinomainen. Siitä yhtenä osoituksena on tämänvuotinen messuesite, jonka etusivulle oleva kuva esittelee osastoamme.

Toukokuussa hallitus piti Siilinjärven Toivalassa parin päivän koulutustilaisuuden jossa pääpaino tietotekniikan ja netin käytön tehostamisella, kouluttajana toimi Esa. Koulutus päivien aikana tutustuimme sihteeri AHU:n laatimaan Hallintokirjaan sekä Hallinto-oppaaseen. Hallintokirja on nyt toiminnassa ja Hallinto-oppaaseen on saatu toimihenkilöiden tehtävien lisäksi

kirjattua kaikki ne toimintaamme koskevat hallituksen päätökset. Yhteinen käsitys hallituksessa on, että niiden myötä työme on jossakin määrin helpottunut.

Etenkin Skype-kokoukset ovat tietoteknisten taitojen kehittyessä selkiintyneet ja ennen kaikkea lyhentyneet. Todettiin myös sihteerin ja jäsenvastaavan saanen jäsenrekisterin toimivaan muotoon mikä helpottaa sen ylläpitoa ja samoin jäsenmaksujen laskutus ja niiden seuranta on saatu toimimaan kiitettävällä tavalla.

Yhdistyksen syystapahtuma Pidettiin tällä kertaa Livonsaareissa, Naantalien liepeillä. Tapahtuma oli hyvin antoisa, siitä tarkemmin toisaalla. Tapahtuman yhteydessä järjestetyssä ylimääräisessä kokouksessa otettiin esille mm. syyskokouksen virallistaminen vuosittaiseksi tapahtumaksi.

Rauhallista ja Nautinnollista Joulua Kaikille, sekä Hyvää Uutta Vuotta!

Pekka Ruokonon
Puheenjohtaja, Suomen Hirsitaito Ry

Veistäjät Naantalissa

Koulutusta, kuulumisten ja näkemysten vaihtoa, savusaunaa ja hieman kokoustamista. Näistä aineksista rakentui hirsimiesten syystapahtuma Naantalissa.

TEKSTI: ARI HUHTALA, KUVAT: JUKKA KORHONEN

Tänä vuonna yhdistyksen syys-
tahtuma järjestettiin Varsinais-
Suomessa lauantaina 5.10.2013,
Naantalin Livonsaareessa. Ta-
pahtumaan osallistujat kokoontuivat
jo edellisen iltapäivän aikana vanhaan
Naantaliin, jossa majoittumiseen oli
varattuna huoneistohotelli Harriet vain
meitä varten. Syksyinen Naantali vai-
kutti hieman aneemisen oloiselta, kun
verrataan sitä kesän vihreyteen ja veh-
mauteen. Erityistä mielihyvää kuitenkin
tuotti sataman kalaravintola Merisali ja
sen seisova pöytä.

Lauantaina, aamupalan ja noin puo-
lentunnin moottorimarssin jälkeen jä-
senistö kokoontui Livonsaareen, Timo
Aro-Heinilän omistamalle Hirsitikan
veistokentälle. Aluksi tutustuimme
veistokentän isännän isän toteuttamiin
mielenkiintoisiin rakennuskohteisiin,
joka olivat veistokentän vieressä. Ra-
kennusten arkkitehtuuri ja käytetyt ma-

terialit; puu, savi sekä lasi olivat hyvin
mielenkiintoisia ja keskusteluja herättä-
viä aiheita. Palattuamme veistokentälle
meille esiteltiin Wood-Mizer LT15 tuk-
kivannesaha, jossa oli pitkä 15 metrin
pöytä. Sahaa maahantuovan Oy Falkberg
Jordbruk Ab:n edustajat, Howard ja Kati
Blackbourn opastivat sahan käyttöön-
otossa. Nyt opetusmielessä putsasimme
yhdessä kaikki laakerit ja tarkastimme
sahan viritykset ennen sopiva terä valit-
semista. Päätteeksi testasimme sahaus-
jäljen. Erityisesti kokeiltiin ohuen puun
sahaamista ja keskusteltiin erilaisten
apulaatteiden käytöstä. Tapahtuman ai-
kana osallistujille oli tarjolla kahvia ja
makoisia makkaroita. Päivä vierähti iltä-
päivän puolelle, ennen kuin siirryimme
saaren pohjoisreunaan, paikkaan nimel-
tä Merikeidas, jonne meille varattu päi-
väallinen.

Päivällisen päätyttyä yhdistys piti yli-
määräisen kokouksen. Kokouksen yksi

tärkeimmistä asioista oli syyskokouksen
virallistaminen yhdistyksen sääntömää-
räiseksi kokoukseksi. Tärkeä peruste sen
virallistamiselle on se, että seuraavalle
vuodelle tehtävät anomukset eri viras-
toille ja yhteisöille on tehtävä ennen
vuodenvaihdetta. Asiasta keskusteltiin
ja se tullaan käsittelemään uudestaan
vuosikokouksessa ja mahdollisesti päät-
tämään siitä. Toinen tärkeä keskuste-
lunaihe oli yhdistyksen tai sen jäsenten
osallistuminen ensi vuonna järjestettä-
viin messutapahtumiin. Kukaan kokous-
väestä ei ilmaissut halukkuuttaan osal-
listua tapahtumiin. Kokouksen hienoa
antia oli Pasi Kakkisen pitämä erityis sa-
hatavaran CE-merkinnöistä. Mainittuja
merkintöjä käsitellään tarkemmin tässä
LASTUT-lehdessä. Kokouksen päätteek-
si Hannu Kyllönen kertoi puurakentami-
seen liittyvistä kuulumisia.

Kokouksen jälkimainingit käytiin savu-
saunassa. Samalla saatoimme saunan

terassilla tutustua ja hankkia erilaisia
veistotyöhön tarkoitettuja varusteita ja
tarvikkeita. Saunan jälkeen lähdimme
tutustumaan Livonkylän yhteisön hirs-
rakennuksiin. Pimeän jo tultua osallis-
tujilla oli vielä mahdollisuus tutustua
Hirssitikan käyttämään tarjouslaskenta-
taulukkoon, joka herättikin paljon kes-
kustelua. Taulukko on saatavissa Hirs-
itikan nettisivuilta.

Antoisan päivän oli ollut pitkä, yli 12
tuntia. Tapahtumaa osallistui kaikkiaan
25 henkilöä, joista jäsenet, 18 henkilöä
osallistuivat ylimääräiseen kokoukseen.
Naantaliin palattuamme totesimme, että
ravintola Merisalin antimet olivat vielä
tallella ja yhtä maittavina, kuin edellise-
näkin iltana. Sunnuntaiaamuna aikaisin
oli taas maittava aamupala ja sen jälkeen
kotiinlähdon aika. Lämmin kiitos kaikil-
le tapahtumaan osallistujille, kaikille
meille jäi oikein hyvä mieli.

TEKSTI: TIMO ARO-HEINILÄ

Livonsaaren yhteisökylä

Livonsaaren yhteisökylä on ekokylä, jossa kokeellinen luonnonmateriaalirakentaminen peltojen ympäröimiin kallioisiin metsäsaarekkeisiin luo mielenkiintoisen kyläkokonaisuuden. Käytössä on ruokoa, olkea, savea, purua, turvetta, tuohta, sammalta, pellavaa, keltteitä ja hirttä.

Yhteisökylä Oy:n osakkaat rakentavat kukin yhtiöltä vuokraamalleen määräälle omannäköisensä talon. Talon rakentamista kahlehtii vaatimus vesivessattomuudesta ja kiello perustaa pärisevillä ruohonleikkureilla leikattavia pihanurmikoita. Pakettitaloja ei toistaiseksi ole ilmestynyt eikä ole tuloillaankaan näillä näkymin, vaikka niiden rakentamisesta ei varsinaisesti ole kiellettykään. Jostain syystä tänne vain näyttää pesittyneen metsää, vaatimatonta elämää ja hiukan tavallista omavaraisempaa elämäntapaa arvostavia ihmisiä. Velkaa ei haluta tehdä paljoa, koska tarve näyttää muille omaa varallisuuttaan hienojen autojen ja talojen muodossa ei välttämättä ole yhtä suuri kuin yleisesti ajassamme.

Myös osakeyhtiön varallisuus on vankalla pohjalla. Osakepääoma on n. 200 000 euroa ja omavaraisuusaste on yli 60 %. Uusia osakkaita tulee jatkuvasti ja osakkeiden myynnistä saaduilla varoilla hankitaan uusia kiinteistöjä, viimeisimpänä tänä syksynä heti Hirsitaidon vierailun jälkeen sovittu Livonsaaren koulun kauppa Naantalin Kaupungilta. Entisestään hallinnassa on maatila, johon on kaavoitettu 20 omakotitalontonttia ja johon kuuluu 38 ha pystyssä olevaa metsää, 22 ha peltoa, maatalousrakennuksia ja maatilan päärakennus. Lisäksi on omaa rakennusoikeudellista rantaa johon on toistaiseksi rakennettu hirsinen savusauna koko kylän käyttöön.

Yhteisökylän alueelle on noussut 9 yritystä: kustantamo, leipomo, lavasteita tekevä yritys, satulaseppä, hirsiveistämö, kielenkääntäjä/tulkki, kansanparantola, maaseudun kehittämispalveluja tarjoava yritys, osuuspuutarha. Pääosa asukkaista hankkii elantonsa itse perustamissaan yrityksissä työskentelemällä. Yhteisökylä Oy on kaavoittanut omakotitalotonttien lisäksi PL-alueita tien varteen yrityskäyttöön.

Yhteisökylä täyttää 6.12.2013 9 vuotta.

Timo Aro-Heinilä, Livonsaaren Yhteisökylä Oy:n perustajajäsen

Rakennustuotteiden CE-merkintä

HIRSIRAKENTAJAN ABC

Mikä on CE-merkintä?

Rakennustuotteiden CE-merkintä ilmoittaa tuotteen ominaisuudet yhdenmukaisella tavalla. Euroopan talousalueella 1.7.2013 voimaan tullut asetus pyrkii korvaamaan eri maiden omat (esim. saksalainen DIN) asetukset.

CE-merkinnän pakollisuudella helpotetaan tuotteiden vertailua ja edistetään niiden vapaata liikkuvuutta Euroopassa. CE-merkintä ei kuitenkaan ole laatumerkki (Koneviesti nro 9/2013 s.28) vaan tavoitteena on kuluttajan terveys ja turvallisuus.

Rakennustuotteeksi katsotaan rakennukseen kiinteäksi osaksi tulevat tuotteet kuten ikkunat, sahatavara tai kiviaines. CE-merkintä on pakollinen niille rakennustuotteille, jotka saatetaan markkinoille ja joihin sovelletaan eurooppalaisia harmonisoituja tuotestandardeja. Lista harmonisoidun tuotestandardin tuoteryhmistä löytyy osoitteesta www.rakennusteollisuus.fi. Sivulla on paljon selkeää asiaa CE-merkinnästä. Lisäksi lähivuosina on tulossa tuotestandardit puusille seinä-, katto- ja lattiaelementeille sekä sormijatketulle sahatavaralle.

Poikkeukset

Rakennustuoteasetusta valmisteltaessa on huomioitu niin rahtisahaus kuin hirsirakentaminen, varsinkin käsinveisto. Rakennustuoteasetuksen artikkelissa 5 on kolme poikkeusta CE-merkintään; eli merkintää ei tarvita jos

- rakennustuote valmistetaan ei-sarjavalmisteisena yksilöllisesti tiettyyn rakennuskohteeseen ja valmistaja asentaa sen itse paikoilleen. Tämä poikkeus vapauttaa

kaikki käsinveistetyt hirret ja hirsirakennukset CE-merkinnän pakollisuudesta.

- rakennustuote valmistetaan rakennuspaikalla ja kiinnittämisestä vastaa valmistaja. Myös tämä poikkeus antaa vapauksia niin hirsirakentajalle kuin paikalliselle rahtisahaustoiminnalle.
- kyseessä on historialliseen korjausrakennuskohteeseen perinteiseen tapaan valmistettu tuote. Näin ollen hirsitalon kengittäjän ei tarvitse miettiä CE-kiemuroita.

Asetus on siis ymmärtäväinen pienyrittäjiä kohtaan. Myös aiemmin mainittu ”saatetaan markkinoille” on huomion arvoinen. Edelleen rahtisahuri voi sahata rakentajan puita niin omassa kuin asiakkaan pihassa, myös kantavien rakenteiden sahatavaraa. Sahatavara ei siten tule koskaan markkinoille.

Ympäristöministeriön rakennusneuvos tarkentaa edellistä muistuttaen että poikkeus koskee omasta metsästä sahattavaa puutavaraa, ei niin että voi ostaa tukkeja ja sahauttaa niitä (Maaseudun Tulevaisuus 26.6.2013 s.10).

Yllä luetelluissa poikkeustapauksissa on osoitettava, että valmis rakennusosa täyttää kansalliset vaatimukset. Tämä ei välttämättä ole helpompaa kuin CE-merkinnän käyttö. CE-merkintä ei poista kansallisia rakennus- tai viranomaisäännöksiä.

Kuinka CE-merkintäoikeuden saa?

CE-merkinnän suoritustasoja on viisi; 1+, 1, 2+, 3 ja 4. Taso 1+ on vaativin tason 4 ollessa kevein. Täydellinen taulukko ja muut CE-tiedot löytyvät osoitteesta www.henhelpdesk.fi. Käsinveistäjää ja vannesahaajaa koskee lähinnä luokat 2+ (lujuusluokiteltu

rakennesahatavara) ja luokka 4 (lattialankut ja massiivipuupaneelit).

CE-merkintää ei haeta viranomaisilta vaan valmistaja kiinnittää CE-merkin tuotteeseen kun vaatimukset on täytetty. Luokan 4 merkintäoikeuteen riittää valmistajan sisäinen dokumentoitu laadunvalvonta ja tuotetyypin määrittäminen. Suomeksi sanottuna tehdään FPC-manuaali eli suoritustasoilmoitus jonka voi laatia myös itse. Luokan 2+ merkintäoikeuteen vaaditaan edellisten lisäksi ilmoitetun laitoksen alkutarkastus ja laadunvalvonnan jatkuva arviointi ja hyväksyntä. Täydellinen lista ilmoitetuista laitoksista löytyy sivustolta www.henhelpdesk.fi. Hintahaitari pienyrityksen alkutarkastukselle on melkoinen, alle 1000 eurosta yli 10 000 euroon. Suoritustasoilmoitukset ja muut rakennustuotteeseen liittyvät asiakirjat on säilytettävä 10 vuotta.

Yhteenvedo

Perinteinen hirren käsinveisto ja paikallinen piensahaus jatkuvat kuten ennenkin. Asetuksessa on huomioitu harvinaisella tavalla pienyrittäjät ja paikallinen puurakentaminen. Tarvittaessa CE-merkinnän saaminen ei ole puurakentajalle ylivoimainen tehtävä, mutta on muistettava siirtää muodostuvat kustannukset (koulutus, työaika, kirjanpito, alkutarkastus...) valmiiseen tuotteeseen.

Lisätietoja

Pasi Kakkinen 050 5928 928
pasi.kakkinen@oppivat.net

Kengityshommista

Hirsirakennusta tehtäessä veistäjä on monen haasteen edessä; käsityön myyminen, markkinoiminen ja varsinkin sillä toimeentuleminen lienee kaikille veistäjille tuttuja alan isoja haasteita. Jokaisessa rakennuksessa voi olla omat arkkitehtoniset haasteensa ja aikataulujen, asiakasyhteyksien ja säiden kanssa pärjääminen vasta joskus haastavaa onkin. Mutta uutta hirsirakennusta veistettäessä sentään työ etenee alhaalta ylöspäin, varvi kerrallaan. Toisin on korjaushirsirakentamisen kanssa.

Hirsikorjausta on monenlaista

Tyypillisiä korjattavia kohtia vanhassa hirsitalossa ovat alimpien hirsien lisäksi ikkunan aluset ja välipohjan lämpövuotokohdat, sisänurkkien taitekohdat, sekä vaikkapa betoniportaiden tai vesipisteiden läheisyydessä sijainneet hirret. Vuosikymmenten aikana tehtyjen muutos- ja ”parannustöiden” tulos on usein karua katsottavaa. Huonejärjestyksen ja oviaukkojen siirtelyllä paikasta toiseen on heikennetty monta hienosti veistettyä taloa, niin että nurkat ovat lähteneet omille teilleen. Yksi vitsaus ovat pitkänurkkaiset rakennukset, joista on muotivillityksen innoittamana sahattu nurkat lyhyeksi. Nurkan pitopuu on tällöin hävinnyt ja usein nurkat ovat levinneet tämän seurauksena rajusti. Korjausrakentamisessa puhutaan restauroinnista, konservoinnista ja rekonstruktioista. Restaurointi on yleisesti vanhan korjaamista, konservointi vanhan säilyttämiseen tähtäävää toimintaa ja rekonstruktio on vanhan kopioimista. Karkeasti korjaushirsityöt voitaisiin jakaa kahteen pääluokkaan: Piiloon jäävän hirsirakenteen korjaus, jossa tärkeintä

on tekninen toimivuus, ei sievä ulkomuoto ja näkyviin jäävän hirsityön korjaamista, jolloin lopputuloksen täytyy myös näyttää hyvältä ja mahdollisimman samalta kuin alkuperäinen hirsityö. Tällöin veistäjä saa tартtua piilukirveeseensä ja koittaa jäljitellä sata vuotta sitten hakattujen maalujen rytmiä.

Kengityksen haasteet

Usein uutta korjauskohdetta ensimmäisen kerran silmällä katsottuna pääsee huokaus jos toinenkin. Moni projekti on alkuun näyttänyt, jos nyt ei mahdottomalta, mutta ainakin erittäin haastavalta. Lahoaa siellä, pehmeää tuolla, yksi nurkka puoli metriä muita alempana, jatkettuja hirsii, siirrettyjä aukkoja, ahtaita paikkoja, lasinsiruja ja rotan jätöksiä talon alla ja ennen kaikkea useampien tonniainojen alimpien vaihdettavien hirsivarvien päällä. Jos hirsii halutaan vaihtaa talon alle tai seinän väliin asianmukaisesti ja sovitaa nurkka-salvokset tarkasti, on saatava työtilaa; kehikkoa on siis nostettava.

Purkuhommiakin

Monelle tulee yllätyksenä kuinka mittavat valmistelu- ja purkutyöt voivat olla edessä kun hirsirunkoa ryhdytään korjaamaan. Tilanteet vaihtelevat tapauksittain mutta pääsääntöisesti vaihdettava hirsi pitäisi olla näkyvillä ja työtilaa sen ympärillä molemmin puolin. Eli ei kun lattiat auki. Usein alapohjan kannattajat on salvottu alimpiin hirsiin. Jos nämä hirret vaihdetaan, myös lattian kannakkeet täytyy salvoa uudestaan. Ennen talon nostamista pitää irroittaa myös ikkunat ja huolehtia että kaikki rakenteet ovat reilusti irti hormoneista. Usein korjaushirsikohteet ovat museoviraston tukemia ja valvomia. Museokohteiden purkamisessa vaaditaan hieman enemmän kärsivällisyyttä sillä voi olla, että lattialankut, listat ja paneelit halutaan ehjänä talteen. Korjauskohteen laajuuden määrittely ja itse työ sujuu siis parhaiten kun rakennus on puhtaalla hirsipinnalla molemmin puolin ja lattiat ja ikkunat on purettu.

Kohti nostoa

Rakennuksen nosto kannattaa valmistella huolella. Nostopisteitä tulee olla mielummin liikaa, kuin liian vähän. Mitä useampi nostopiste sen turvalisempi nosto; yksittäiselle tunkille tulee vähemmän painetta ja jos joku nostopiste sattuu pettämään, on vieressä toinen ottamassa painon vastaan. Kun on tarkoitus nostaa kokonainen talo ilmaan on kaluston syytä olla riittävän järeää. Följarit ovat parruja tai pelkkahirsiä, jotka kiinnitetään kierretangoilla vastakkain seinän molemmille puolille. Parrujen tehtävä on paitsi toimia nostopisteinä, myös tukea hirsiseinää ja estää sitä vääntymästä mutkalle. Följarit saivat olla vähintään n. 5 tuumaa vahvoja, ohuemat lähtevät helposti vääntymään. Följarit kiinnitetään n. 20mm kierretangoilla n. Kolmesta kohdasta jäävään, ehjään hirsiseinään. Följareiden alle tulee tunkit (yli 20 tonnia), mutta usein kivijalka on pullahdellut sen veran tai luonnonkivisokkelin pinta elää siten, että tarvitaan kengitysrautoja. Kengitysrauta on järeä kulmarauta, joka pultataan följareihin ja näin saadaan siirrettyä tunkkauspistettä kauemmas kivijalasta. Kengitysrautoja ei rautakaupasta saa, vaan ne täytyy itse tehdä tai teettää. Raudan lujuudesta ei näissäkään kannata tinkiä, kengitysraudan pettäminen kesken noston voisi olla kohtalokasta. Maape-

rä tunkkien alla kannattaa varmistaa, tasoittaa ja tampata sekä tehdä tukeva vaakasuora ja laaja-alainen peti, jonka päälle tunkit saa tukevasti. Usein silti ensimmäisen tunkkauskerroksen paine menee maahan päin ja maa tunkkauspedin alta vasta tiivistyy. Tässä vaiheessa kannattaa vielä tarkistaa, että tunkkien alustat ovat edelleen vaaterissa. Kesken noston kallistuva ja karkuun ampaiseva tunkki on eräs suurimmista riskeistä, joita nostoon liittyy.

Talo ylös hirret väliin, talo alas

Korjaushirsityössä työmäärän painopiste on usein juuri purkamisessa, vaihdettavan alueen rajaamisessa ja noston valmistelussa ja talon tukemisessa. Kaiken tämän jälkeen itse hirren vaihto ei ole juuri veistämistä kummempaa. Valitaan sopiva hirsi, piirretään, veistetään ja kenties hankalassa paikassa sovitaan kerran tai pari. Tapinreikien poraamisessa voi joutua käyttämään tavallista enemmän mielikuvi- tusta ja kivijalka tai lattiankannattajat, ah- taat tilat ja monet muut pienet jutut toki vielä tuovat lisähaastetta, mutta kun sopiva työtila on saatu ja talo ilmassa, loppu sujuu jo melko jouhevasti.

Hyvin suunniteltu, puoliksi tehty?

Hyvä etukäteissuunnittelu, kunnollinen kalusto, sopivat hirret, selkeästi rajattu vaihdettava osa... siinä joitakin onnistumisen edellytyksiä. Usein vaikkapa oikea työjärjestys voi olla ratkaisu vaikeaan kohteeseen, jossa on haaste saada oikean pituinen hirsi pujotettua tai nostettua varsinaiseen korjauskohtaan. Tai rakenteiden tukeminen ja vaihtaminen yhtäaikaan portaittain yms. Kun taas seuraavan kerran aloittelemme uutta korjauskohdetta, kannattaa muistaa, että helppoa kengitystä ei taida ollakaan mutta niin ne vain valmistuivat edellisetkin urakat.

JK. Kuolemankellon nimi muuten tulee sen aiheuttamasta tikittävästä äänestä hirsiseinässä. Tuo ääni syntyy kun uros takoo päätänsä nakertamansa käytävän seinään kutsuakseen naaraita parittelemaan. Eipä ole helppoa Kuolemankellollakaan.

JK.JK. Ottakaa omat kengitysraudat mukaan Nurmeksen vuosikokoukseen. Vertaillaan ja kehitetään työkaluja.

1 UUNIN PÄÄLLÄ OLI SOPIVA PAIKKA LASERILLE, JONKA AVULLA SEURATTIIN RAKENNUKSEN KORKOJA NOSTON AIKANA

2 SÄÄTÖJALLALLISEN KENGITYSRAUDAN PULTTAUS FÖLJARIIN

3 LAHOISSA HIRSISSÄ VIIHTYY MONENLAISIA NAKERTAJIA. AIHETTA HUOLEEN ON, JOS ÖTÖKÄT NAKERTAVAT KUIVAA JA TERVETTÄ PUUTA.

4 KUN LAHOVAURION LAAJUUS ON KARTOITETTU, PITÄÄ RATKAISTA MITEN PAIKKAUSKOHTA RAJATAAN: HAMMASLAPA JA/TAI SORMIJATKOS? SUORAT VAI PORRASTAVAT SAUMAT?

5 VARSINKIN ALIMISSA HIRSISSÄ SUOSIMME HAMMASLAPALIITOSTA, JOLLOIN SAADAAN MYÖS VETOLUJUUTTA PAIKKAUSKOHTAAN

6 VÄLIPOHJAN LÄMPÖVUOTO ON TYYPILLINEN VANHAN HIRSITALON LAHOVAURIO. TÄSSÄ KOHTEESSA KATTO PITI TUKEA SISÄLTÄ TÖNÄREILLÄ, JOTTA HIRRET SAATIIN VAIHDETTUA

Vuosikokous ja muutakin veistoa!

Suomen Hirsitaito Ry:n vuosikokous pidetään Koivurinteeseen Erän Eräkartanossa 14.-16.3.2014, jossa on tapahtumaan liittyvät majoitukset, ruokailut ja sauna sekä tarvittavat kokoustilat. Eräkartano sijaitsee Nurmeksessä Lieksan rajamailla Nurmeksessä puolella. Eräkartanon osoite on; Putsontie 6, 75990 Höljäkkä. Nurmee
www.koivurinteenera.com

Perjantaina 14.3.2013 opetellaan yhdessä vuonna 1950 valmistuneen hirsitalon kengitystä. Paikka sijaitsee noin 12 km päässä Eräkartanosta osoitteessa Varpasentie 182, Lieksan kunnan puolella. Tilaisuuden vetää Hannu Kyllönen, Pasi Kakkinen ja Hannu Halonen.

Lauantaina 15.3.2013 jatketaan tarvittaessa hirsitalon kengitystä ja Hannu Kyllönen opastaa kanalinnun veistämistä moottorisahalla, veistokurssin nimi on Metso 1. Iltapäivällä klo 15 aloitetaan yhdistyksen sääntömääräinen vuosikokous ja kotiin lähtö koittaa sunnuntaina 16.3.2013 viimeistään klo 12.

OMAT KENGITYSRAUDAT MUKAAN VUOSIKOKOUKSEEN!

Vertaillaan työkaluja ja laitetaan hyvä kiertämään. Myös muut kengitysvälineet käy.

Alppisalvos Oy
Hirsirakennukset V.Sairanen
Hirsitikka
Hirsityö Heikkilä Oy
Hiskin Hirsi Oy
Hongos
Huliswood Oy
Hurupuu Ky
Iis Special Wood Oy Ltd
Kyllönen Hannu, Kainuu
Markkinointikamari S.P
MR-Puu Ky
Poklossi Oy
Säntin hirsii ja peltityöt
Silon Piilukirves
Suomen Perinnehirsi Ky
Uittokalusto Oy,
Ääneseudun Piiluhirsi Oy

SUOMEN HIRSITAITO RY HALLITUS 2013

Suomen Hirsitaito ry
Ari Huhtala
040 583 4597
sihteeri@hirsitaito.fi

Puheenjohtaja
Pekka Ruukonen
050 543 6164
puheenjohtaja@hirsitaito.fi

Jäsen
Pasi Kakkinen
050 5928 928
pasi.kakkinen@oppivat.net

Jäsen
Johannes Heikkilä
040 558 3744
johannes.j.heikkila@jyu.fi

LASTUT

SUOMEN HIRSITAITO RY:N JÄSENLEHTI 1/2013

Lastut-lehden toimitus:

Ari Huhtala Hannes Hyvönen
Jukka Korhonen Pasi Kakkinen
Ulkoasu ja taitto: Hannes Hyvönen

puusta pitkälle

hirsi on puurakentamista parhaimmillaan

Suomen
Hirsitaito ry

Suomen Hirsitaito ry edistää sekä suomalaisen hirsirakentamisen tiedottamista ja tunnettuutta Suomessa ja ulkomailla että näihin liittyvää tutkimus-, koulutus ja kehittämistyötä.

www.hirsitaito.fi